

Instanța de fond: E. Galușceac
Instanța de apel: A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu

ÎN C H E I E R E

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
Judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Iuliana Oprea

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către SRL „Prosperitas” prin intermediul avocatului Guțcal Rodica,

în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Kvint-Plus” împotriva SRL „Prosperitas” privind încasarea sumei, obligarea demontării și evacuării pavilionului, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de SRL „Prosperitas” și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 09 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La 09 decembrie 2015, SRL „Kvint-Plus” a sesizat instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Prosperitas”, prin care a solicitat încasarea sumei de 253 947,50 de lei, obligarea pârâtului să demonteze și să evacueze pavilionul din spatele edificiului SRL „Kvint-Plus” din str. Alba Iulia, 190/1, mun. Chișinău și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 09 martie 2015, între SRL „Kvint-Plus” în calitate de „Client” pe de o parte și SRL „Prosperitas” în calitate de „Antreprenor”, pe de altă parte, a fost încheiat contractul nr. 93/15, cu privire la confecționarea unui pavilion. Conform p. 2.1 din contract, părțile au stabilit că prețul bunului nou creat va constitui suma de 12 500 Euro.

Astfel, potrivit pct. 8.2 din contract SRL „Prosperitas” a asigurat SRL „Kvint-Plus” că, pavilionul va fi executat și pus la dispoziția acestuia până la data de 28 iunie 2015. La rândul său, SRL „Kvint-Plus” întru executarea obligațiilor sale, la 12 iunie 2015, a transferat integral la contul SRL „Prosperitas” suma de 253 947,50 de lei, ceia ce constituia la data transferului echivalentul sumei de 12 500 Euro.

După expirarea termenului scadent, SRL „Kvint-Plus” de nenumărate ori s-a adresat către SRL „Prosperitas” de a pune la dispoziția acestuia pavilionul, însă toate încercările nu s-au soldat cu succes, ba mai mult ca atât, acordându-i acestuia termen limită de până la data de 15 septembrie 2015.

A mai menționat că, careva modificări în condițiile contractului de antrepriză

și în anexele acestuia n-au fost operate, cu excepția termenului acordat suplimentar indicat mai sus, prin urmare clauzele contractului trebuiau să fie executate astfel după cum au fost prescrise și stipulate de părți.

Astfel, SRL „Prosperitas” n-a pus la dispoziția SRL „Kvint-Plus” pavilionul în termen, fapt care a determinat-o de a invoca rezoluțiunea contractului, iar la 12 octombrie 2015, SRL „Kvint-Plus” a notificat SRL „Prosperitas” despre rezoluțiunea contractului din 09.03.2015 și a cerut restituirea în termen de 3 zile a sumei de 253947,50 de lei, echivalentul sumei de 12500 euro, care au fost achitați de reclamantă.

Ulterior, după rezoluțiunea contractului, SRL „Prosperitas” la data de 01 noiembrie 2015, în mod fraudulos și fără acordul reclamantei SRL „Kvint-Plus” contrar prevederilor art. 573, 956, 957 și 958 al Codului civil a livrat și a montat pavilionul în spatele edificiului din str. Alba Iulia, 190/1, mun. Chișinău, fapt ce se confirmă prin actele prezentate.

Drept urmare, la 04 noiembrie 2015, SRL „Kvint-Plus” a notificat SRL „Prosperitas” despre faptul că aceasta urmează de urgență și neîntârziat să demonteze și să evacueze pavilionul, deoarece contractul a fost desființat, însă și de această dată n-a reacționat și a lăsat cererea fără soluționare.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 09 iunie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Kvint-Plus” a fost admisă, fiind dispusă încasarea sumei de 253 947,50 de lei, obligarea SRL „Prosperitas” să demonteze și să evacueze pavilionul din spatele edificiului SRL „Kvint-Plus” din str. Alba Iulia, 190/1, mun. Chișinău și încasarea sumei de 7 718,42 de lei cu titlu de taxă de stat și suma de 8 000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, a fost respinsă cererea de apel depusă de SRL „Prosperitas” și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 09 iunie 2017.

La 15 februarie 2018, SRL „Prosperitas” prin intermediul avocatului Guțcal Rodica a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantei să fie respinsă.

În motivarea recursului declarat, SRL „Prosperitas” prin intermediul avocatului Guțcal Rodica a reiterat motivele de fapt ale cauzei și a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SRL „Prosperitas” prin intermediul avocatului Guțcal Rodica, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a

normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SRL „Prosperitas” prin intermediul avocatului Guțcal Rodica, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SRL „Prosperitas” prin intermediul avocatului Guțcal Rodica.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SRL „Prosperitas” prin intermediul avocatului Guțcal Rodica.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Iuliana Oprea